

ΒΡΑΔΙΝΑ ΠΕΝΘΗ

I

Πάλι γυρίζω, πάλι φτάνω,
Καρδιά μου τόρα ποῦ σὲ δίνω !
Νά, στὸ ζυγὸ πῶς λάμπει ἀπάνω,
Τὸ γνώριμό μου ἀστέρι ἐκεῖνο...

Στὸ κῦμα τὸ κεφάλι ὡς κλίνω,
Στεφανωμένο τὸν ἀφρό του,
Βλέπω σιγά, σιγά νὰ σβύνω,
Ἦσκιος τοῦ ἤσκιου μου τοῦ πρώτου...

II

Χαῖρε τῶν κρίνων ἀγιοσύνη,
Τῶν ἀγρίων ρόδων, χαῖρε, ὦ θλίψη !
Ποιὸς ἥλιος τόρα ποῦ σᾶς πίνει,
Παρηγοριὰ ποῦ θὰ σᾶς λείπει !

Σὲ σᾶς τὰ βλέμματα ἀφισμένα,
Δὲ σᾶς σαλεύουν, ὦ καῦμέ μου !
Μήδ' ὅσο χაῖδεμα κανένα
Τοῦ πιὸ σιγοφερμένου ἀνέμου...

III

Ὡ τῶν ἀγρῶν λουλούδια πλῆθος,
Ποῦ τῶνομά σας δὲν τὸ ξέρω,
Κλεισμένα σᾶς κρατῶ στὸ στήθος,
Κῆφερε ἢ ἀνοιξη τὸ θέρο !...

Στάχνα χρυσᾶ καὶ τὸ δρεπάνι
Σᾶς ρίχνει κάτω σὰν ἀθέρως,
Καὶ πλέκω τὸ ξερὸ στεφάνι
Στὴ δύση τῆς γλωμῆς ἡμέρας.

IV

Ἔτσι βαρειῆς ἄς φεύγουν οἱ ὄρες,
 Κι' ἄς λάμπει πάλι τὸ σκοτάδι,
 Κ' οἱ ἔγνοιες ἔτσι μαυροφόρες
 Ἄς μὲ περικυκλοῦνε ὁμάδι.

Τίποτε πιά δὲ γαληνεύει
 Τὴν ἄχαρη ψυχὴ μου, ὦ πόνε!
 Πάρεξ ἡ νύχτα, ὅταν σαλεύει
 Τὴ σκόνην ἡμερῶν παλιῶνε...

V

Ἄκουμπισμένος στὸ πλατάνι
 Τὸ γέρικο, θυμοῦμαι ἀγάλι,
 Κάποια φλογέρα, κάποια στάνη,
 Κάποιο ξανθόμαλλο κεφάλι...

Ὁ ρέπειος μῦλος τί δὲ λέει...
 — ὦ βραδινὸ ἀεράκι φῦσα!
 Πολλά σου κάμπε μου τὰ ἐλέη...
 Μὰ κ' ἡ σκληρότη σου περίσσα...

VI

Ὅλα μαζί μου θὰ τὰ πάρω...
 Κ' εἶναι κορυφὸς καῦμὸς ἐμένα,
 Ποῦ δὲ θὰ νοιώσω σὰν τὸ γλάρο,
 Τὰ δυὸ φτερά μου τάνοιγμένα,

Πιὸ κι' ἀπ' τὴν τρικυμίαν ἀπάνω,
 Λουσμένος κῦμα τὸν ἀφρό σου,
 Καὶ δὲ θάκούσω σὰν πεθάνω
 Τὴν προσταγὴ σου, Ὑψώσου, ὑψώσου !...

M. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ